

SZELLEMI TULAJDON NEMZETI HIVATALA
ELNÖK

Eln. 7/1-4/2014.

Dr. Székely László úr részére
Alapvető Jogok Biztosa

Budapest

Tárgy: válasz az alapvető jogok biztosának AJB-7710/2013. számú ügyben összeállított 2014. március 7-i Jelentésében foglaltakra

üi.: dr. Péntek Gábor

Tisztelt Biztos Úr!

Megkaptam az **AJB-7710/2013 számú ügyben** 2014. március 7-én kelt **Jelentését** (a továbbiakban: Jelentés) és az azt kísérő ugyancsak 2014. március 7-i levelet, amiben kéri, hogy a kezdeményezésével kapcsolatos álláspontról a megtett, vagy megtenni tervezett intézkedésekről adjak tájékoztatást. Kérésére a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: SZTNH) nevében a következő tájékoztatást adom.

I.

Mindenekelőtt szeretném tájékoztatni arról, hogy az SZTNH által korábban kifejtett álláspontot változatlanul fenntartom. Az SZTNH a biztonsági rés tudomásra jutását követően annak létét elismerte, nem próbálta azt sem eltitkolni, sem tagadni, hanem éppen ellenkezőleg, mindent megtett annak elhárítása érdekében. Ennek során a jogszabályok szerinti bejelentési kötelezettsége mellett az egyéb szükséges és indokolt intézkedéseket úgy „befelé” (helyzetfeltárás, hibaelhárítás stb.), mint „kifelé” (büntető feljelentés, KIM tájékoztatás stb.) egyaránt megtette /ezt a Jelentés maga is megállapítja (17. oldal)/.

Ugyancsak hangsúlyozni kívánom, hogy az SZTNH értékelte a biztonsági rés időleges fennállásának lehetséges következményeit és azt nem kívánta sohasem kisebbiteni, hanem azokat mindig súlyuknak megfelelően kezelte. Az érintetteket ennek megfelelően tájékoztatta, számukra külön eseti és egyéni konzultációs lehetőséget biztosított és biztosít azóta is.

Ezek előrebocsátása mellett megerősítem a már korábban Önnek írt levelemben foglaltakat, hogy az SZTNH már 2013. szeptember 16-ától kezdődően megtette azokat az intézkedéseket, amelyek a fokozott biztonság eléréséhez szükségesek voltak, és amik az SZTNH jogszabályokban előírt kötelezettségeinek informatikai szempontból is „résmentes” teljesítését szolgálják. Ebben a tekintetben tudomásul vettem a Jelentésben leírt álláspontját és kezdeményezését. Azzal összhangban az SZTNH az ügy tanulságait levonva már 2013. szeptember 16-ától kezdődően és a jövőben egyaránt fokozottan ügyel a vele szemben jogszabályokban megfogalmazott követelmények teljesülésére.

Tekintettel arra, hogy előző levelemben részletesen bemutatásra kerültek az SZTNH által 2013. szeptember 16-a után megtett többirányú intézkedések és azokat a Jelentés is visszaigazolta

azzal, hogy kimondta, „... hogy az SZTNH, akkor, amikor értesült a biztonsági résről megtette a szükséges intézkedéseket: ...”, a kezdeményezést úgy értelmezzük, hogy az az informatikai intézkedésekre irányult.

Ezért tájékoztatom, hogy a 2013. szeptember 16-a óta eltelt időben számos olyan informatikai intézkedés történt az SZTNH-ban, amely az informatikai biztonság növelését szolgálta. Ezek a következő csoportokba sorolhatók:

- A Hivatal e-publikációs szolgáltatásaira vonatkozó sérülékenységi vizsgálat és teszt elvégzése, az abban feltárt infrastrukturális, adatbázis és forráskód szintű módosítások végrehajtása.
- A Hivatal informatikai rendszereit érintő naplózási szabályokban a szükséges módosítások elvégzése.
- A fejlesztések implementálásának szigorúbb ellenőrzésének bevezetése.
- A fejlesztők távoli hozzáféréseinek magasabb szintű ellenőrzése.
- Behatolásvédelem szigorítása.

Ezen csoportokon belül számos egyedi intézkedés megtételére került sor. Annak érdekében, hogy a konkrét informatikai intézkedésekről is tájékoztassam, a jelen válaszom nem nyilvános és nem kiadható melléklete felsorolja a 2013. szeptember 16-ától folyamatosan meghozott fontosabb döntéseket és ilyen tárgyú intézkedéseket.

Nem kívánom tehát megismételni az egyéb irányú intézkedéseket, azt azonban az Ön tájékoztatása érdekében szükségesnek tartom jelezni, hogy az SZTNH nevében külön levélben kerestem meg 2014. február 19-én Pintz Györgyöt, annak érdekében, hogy a jogosulatlanul letöltött és birtokolt, nyilvánosan „használni kezdett” adatokat adja vissza és semmisítse meg – éppen a bejelentők érdekeinek védelmében, és ebben a tekintetben együttműködést kínáltam.

Szükségesnek tartom ezzel összefüggésben rögzíteni, hogy az SZTNH tekintetében Pintz György semmilyen értelemben nem tekinthető közérdekű bejelentőnek a 2004. évi XXIX. törvény 141. § (3) bekezdése alapján, hiszen sem írásban, sem a 2013. szeptember 30-i első látogatása alkalmával (és azóta sem soha) szóban, nem tett közérdekű bejelentést az SZTNH-nak. Éppen ellenkezőleg kizárólag egyéni és közvetett egyéni érdekből, a biztonsági rés megszüntetése után, tett „javaslatokat”.

Ettől független tény, hogy Pintz György, illetve az elnöksége révén vezetett Magyar Szellemi Tulajdonvédelmi Egyesület jogosulatlanul birtokol - általa írásban is elismerten - olyan adatokat, amelyek letöltése a biztonsági résen keresztül történt. A saját beállítása szerinti „közérdekű bejelentéséhez” egy közjegyző tanúsítvány is csatolásra került 3 ügyel alátámasztottan, valamint egy CD száznál is több adattal. Bár egy tényleges közérdekű bejelentés megtételéhez egyetlen adat letöltésére sem lett volna szükség, a több százas nagyságrendben letöltött adatok birtoklása semmivel sem indokolható. Ez kezdetektől fogva igaz, de még fokozottabban igaz 5-6 hónappal azután, hogy egyrészt a biztonsági rés megszüntetésre került, másrészt, hogy 2013. októbertől kezdve a korábbi biztonsági rés ténye nagy nyilvánosságot kapott a médián keresztül. Tehát sem „közérdekű bejelentés”, sem más nem indokolja ezt az önmagában is jogszerűtlen magatartást és annak fenntartását. Az adatok visszaadására vonatkozó levelem másolatát csatolom.

Sajnálatos tény azonban, hogy Pintz György a levél átvételétől számított több mint egy hónap alatt semmilyen választ nem adott, egyetlen adatot nem adott vissza, és nem igazolta, hogy akár egyetlen adatot megsemmisített volna. Ezek a magatartások pedig a „közérdekű bejelentéssel” semmilyen módon nem egyeztethetők össze.

II.

Az SZTNH a Jelentésben leírt azon álláspontot tudomásul vette, hogy fokozottan ügyeljen intézményi szinten a kötelezettsége teljesítésére, de kénytelen vagyok arról is tájékoztatni, hogy nem látjuk megalapozottnak azt, hogy a tulajdonhoz való jog, vagy akár annak intézményvédelmi kötelezettsége alapjogi szinten sérült volna. Ezen túl is számos más vonatkozásban a Jelentésben foglaltakkal nem értünk egyet, bizonyos kijelentéseket nem tartunk kellően átgondoltnak és megalapozottnak.

a) Mindenekelőtt tehát szeretnénk kifejteni, hogy miért nem értünk egyet, illetve miért tartjuk megalapozatlannak a Jelentés azon megállapítását, hogy az SZTNH „nem tett eleget az alkotmányos tulajdonhoz való jog objektív intézményvédelmi követelményének”.

A Jelentés ezt a téves következtetést a hivatkozott alkotmánybíróági határozatokból, azok alapjogi és intézményvédelmi oldalából kiindulva teszi meg. A Jelentés idézi egyrészt, hogy az alkotmányos tulajdonvédelem csak akkor terjed ki az eljárási oltalommal keletkező vagyoni jogra, ha azt már jogerős bírósági (hatósági) határozat megállapította /188/B/2000. AB határozat/. Másrészt kifejti azt is, hogy *”a szabadalmi bejelentések tekintetében az állam alkotmányos tulajdonvédelméből fakadó intézményvédelmi kötelezettsége körébe tartozik, hogy biztosítsa a szabadalom megszerzhetőségének kereteit, lehetőségét, mind jogszabályi, mind pedig tényleges jogalkalmazói szinten.”* /481/B/1999. AB határozat/. Ebből a két körülményből vezeti le a Jelentés a 17. oldalán, „objektív intézményvédelmi követelményként” hogy *„...az államnak már az eljárás ezen szakaszában biztosítania kell a szabadalom megszerzhetőségének objektív kereteit, a jogalkalmazás nem követhet el olyan mulasztást, ami érdemben akadályozza az alkotmányos tulajdon későbbi megszerzését. ...”* Majd kifejti még a Jelentés azt is, hogy *„... nem releváns körülmény ..., hogy ezt hogyan ítéli meg a nemzeti jog, a joggyakorlat, vagy akár az európai jog, önmagában elegendő az, hogy fennállt mindennek a lehetősége.”* Mindezekre hivatkozva vonja le a téves következtetést a Jelentés, ami az SZTNH álláspontja szerint nem helytálló.

Amint az a korábbi Önnek küldött levelemben és az SZTNH által közzétett közleményekben is kifejtésre került, az alapos és az európai joggyakorlatot is számításba vevő elemzés következtetései alapján a jogosulatlan hozzáférés önmagában nem okozott az ügyfelek számára szabadalmi jogi szempontból semmilyen kárt. (Hangsúlyozva, hogy a jogosulatlan adatkezelés viszont vitathatalanul visszaélési kockázatot hordoz.) A hazai és nemzetközi szabadalmi jog szabályai és több jogintézménye (pl.: elsőbbségi időpont, türelmi idő jogintézménye) egyebek mellett azt a funkciót is szolgálják, hogy védjék a bejelentők jogszerzésének lehetőségét – a jogosulatlan személyek általi nyilvánosságra hozatalla szemben is. Ezen szabályokat tehát nem lehet „nem releváns körülménynek tekinteni”. Éppen ellenkezőleg, ezeket komplexen, a maguk egészében kell vizsgálni az alapjogok biztosítása tekintetében, hiszen éppen ezen szabályok együttese hivatott kifejezni az objektív intézményvédelem megvalósítását. A biztonsági résen keresztül történő jogosulatlan hozzáférést vizsgálva a bejelentéseknek sem a belföldi, sem a külföldi szabadalmazási esélyei nem szenvednek hátrányt a találmány újdonságának megítélésénél, így végső soron a szabadalmazhatóság tekintetében a folyamatban lévő eljárásokban sem. Vagyis **a biztonsági rés korábbi fennállta fogalmilag sem akadályozhatja a bejelentett és folyamatban lévő eljárások tekintetében az oltalom megszerzését, amennyiben annak egyéb feltételei fennállnak.** Ebből következően a nem nyilvános adatokhoz való hozzáférés az érintett bejelentésekben leírt találmányok szabadalmazhatóságát nem befolyásolja, **vagyis nem akadályozza az alkotmányos tulajdonjog megszerzésének.** Ebből fakadóan könnyen belátható, hogy ha a szabadalmi oltalom megszerzhető, vagyis mint a Jelentésben is levezetett „alkotmányos tulajdonjog” megszerzése a biztonsági rés korábbi megléte (nem vitatva annak jelentős hiba jellegét) ellenére megtörténhet a folyamatban lévő

eljárások keretében, akkor a biztonsági rés, mint tényleges hiba ellenére **nem sérült sem alapjog, sem az az objektív intézményvédelmi kötelezettség, amely az alkotmányos jog létrejöttét hivatott biztosítani.**

b) A Jelentés más részeiben is találhatók olyan kijelentések, amelyek kitérnek az SZTNH-ra és ellentmondásosak, illetve a rögzített tények ellenére bizonytalan következtetéseket fogalmaznak meg. Ilyen egyebek között az SZTNH elnökének törvényességi felügyeleti joga, valamint a fegyelmi eljárás összekapcsolása, amely tudatos „összemosás” tendenciózusan a panaszostól ered 2013 novembere óta, és kifejezett célja a Hivatal elnöke, és a Kamara fegyelmi eljárása tisztességességének már az előre történő lejárata volt, a panaszos „üldözötti” látszatának keltése. Sajnálatos módon a Jelentés sem foglalkozik ezzel a körülménnyel következetesen. Ugyanígy ellentmondásosságot tapasztalhatunk a Jelentésben a fegyelmi eljárásoknak és az SZTNH-nak a kapcsolatba hozásában. Ezeket szükségesnek tartjuk egyértelművé tenni, és a bizonytalan, téves következtetésekre felhívni a figyelemet.

A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Szüt.) 34.-35. §-ai tartalmazzák a törvényességi felügyelet idevonatkozó szabályait, amint arra a Jelentés is utal (21. oldal). Ezek közül a 34. § (2)-(3) bekezdései tartalmazzák, hogy ez a jogkör mire terjed ki (szabályzatok jogszabályi megfeleltetése, kamarai határozatok jogszerűsége), míg a 35. § szakasz szabályai, hogy milyen „beavatkozási jogköre” van az SZTNH elnökének (jogszabálysértésre határidő tűzése mellett felhívás, ennek eredménytelensége esetén a bírósághoz fordulás joga).

Ha ezzel együtt tekinti át valaki a Szüt. 22.-25. § szakaszait a kamarai fegyelmi eljárásról (amit a Jelentés szintén idéz 19.-21. oldalain), akkor könnyen belátható, hogy az SZTNH elnökének semmilyen jogköre nincs arra, hogy maga fegyelmi eljárást indítson, vagy „rendeljen el”, illetve a fegyelmi eljárásban a kamarai háromtagú fegyelmi tanácsát, vagy a fegyelmi tanács határozatát befolyásolja. **Nyilvánvaló tehát, hogy semmilyen jogkörrel nem rendelkezik az SZTNH elnöke a Szabadalmi Ügyvivői Kamara által bárki ellen lefolytatni elrendelt fegyelmi eljárások semmilyen szakaszában.** Ez a Jelentésben a jogszabályi háttér bemutatása ellenére sajnálatos módon nem került kimondásra, sőt a megfogalmazás mást juttat kifejezésre.

c) Hasonló pontatlanság miatt ellentmondásos a Jelentés abban, hogy az SZTNH elnöke kezdeményezett-e fegyelmi eljárást, illetve, hogy a két megindult eljárásnak van-e köze az SZTNH elnökéhez.

A Jelentés 21. oldalának közepén olvasható szöveg a maga bizonytalansága miatt félreérthető és minden valós alap nélküli, valamint belemagyarázásokra ad lehetőséget a fegyelmi eljárás kezdeményezése tekintetében. Tartalmazza ezt annak ellenére, hogy a Jelentés korábbi része ugyanakkor egyértelműen rögzíti azt, hogy a panaszos ellen folyamatban lévő két fegyelmi eljárásból az egyiket egy ügyvivői iroda kezdeményezte, míg a másikat a Kamara önállóan, minden befolyástól mentesen maga indította. Ebből is látható, hogy nem az SZTNH kezdeményezett fegyelmi eljárást a Kamaránál egyetlen esetben sem. Sajnálatos, hogy a Jelentés készítésekor nem sikerült megállapítani, hogy az SZTNH elnökének azon levele, amelyben az egyesület működésével kapcsolatos etikai kifogásait fogalmazta meg a KIM számára, az egyik ténylegesen megindult fegyelmi eljárásához sem tartozik, azoktól eltérő, további magatartásokra (pl.: „felhajtó” tevékenység) vonatkozik. A levél és annak tartalma alapján pedig ez nyilvánvaló kellene, hogy legyen.

Ennek ellenére **sem ebben a „harmadik kifogás ügyében”, sem a másik két ténylegesen megindult fegyelmi ügyben, az azokat egyébként megalapozó okok miatt sem kezdeményezett az SZTNH elnöke semmilyen formában fegyelmi eljárást a panaszos ellen.** Ilyen tehát nem történt, erre kizárólag a panaszos megalapozatlan, hangulateltető

„megfogalmazásai” utalnak. Azzal, hogy ebben a tekintetben a tényeket a Jelentés nem mondta ki, nem zárta le ezt a kérdéskört, holott erre nem csak lehetősége lett volna, hanem a további rosszhiszemű hangulatkeltés megelőzése érdekében erre szükség is lett volna.

d) Nem kívánok részleteiben kitérni a Jelentés 1) panaszbeadványt ismertető részére (1-3. oldal), hiszen az a panaszos beadványát foglalja össze. Arra azonban rá kell, hogy mutassak, hogy annak a résznek, feltehetően a panaszostól átvett szövegrészeiben, szinte minden bekezdésében található a valóságnak nem megfelelő kijelentések.

Az SZTNH-nak a már említett törvényességi felügyeleti joga ellenére sem feladata, hogy a Jelentés Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamarára vonatkozó, vagy akár a KIM-mel kapcsolatos kijelentéseit kommentálja. Az ügy körülményeinek részletes ismeretében azonban jelezni kell, hogy a Jelentés azok vonatkozásában is több megalapozatlan következtetést tartalmaz.

III.

Összefoglalva tehát az SZTNH tudomásul vette és egyetért a megkapott Jelentésben foglalt azon kezdeményezéssel, hogy fokozottan ügyeljen a tulajdonhoz való jogból fakadó objektív intézményvédelmi kötelezettségek követelményeinek teljesülésére. Az ehhez szükséges többirányú intézkedéseket az adott ügy kapcsán, az SZTNH az elmúlt időben megtette és a jövőben is fokozott figyelmet fordít erre.

Az SZTNH sajnálatosnak tartja, hogy keletkezhetett és fennállhatott biztonsági rés, amit annak tudomására jutását követően az illetékes intézmények és szervezetek számára haladéktalanul elismert, és meg is tette a szükséges intézkedéseket a hiba és a fennálló veszélyek elhárítása érdekében, de ennek a biztonsági résnek a fennállása nem csorbította sem az alkotmányos tulajdonhoz való jogot, sem az annak objektív intézményvédelmi követelményét az adott jogterület szabályainak egészét tekintve.

Rá kell, hogy mutassak arra a tényre is, hogy a Jelentés egyes nem megalapozott kijelentései és az ismert tények ellenére ki nem mondott okszerű következtetések hiánya, további hivatkozási alapot adnak a jogosulatlanul eljáró „közérdekű bejelentő” lejárató kampányához és a megalapozatlan, tényektől független kijelentések hangoztatásához. A panaszos bizonyítottan hamis feltételezéseinek kritikátlan tükrözése pedig, indokolatlan kárt okoz a hatóságunk iránti közbizalom alaptalan megingatásával.

Tájékoztatásul közlöm, hogy jelen levelem 1-1 másolatát a Jelentésben érintettség miatt megküldöm a KIM-be dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszter úrnak és a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara elnökének, dr. Török Ferenc úrnak.

Budapest, 2014. március 25.

Üdvözlettel:

Dr. Bendzsel Miklós

Mellékletek!

SZELLEMI TULAJDON NEMZETI HIVATALA
ELNÖK

Eln. 7/12-0/2014.

Pintz György
elnök

Magyar Szellemi Tulajdonvédelmi Egyesület

Budapest

Garibaldi u. 3.

(levelezési cím)

1054

Tisztelt Elnök Úr!

Ön 2013. szeptember hónap közepétől kezdődően mind szóban, mind írásban számos címzett, valamint a nyilvánosság előtt (közjegyzőnél, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumnál, a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamarában, személyesen nálam, internetes honlapon, közleményekben és a sajtó útján) többször kijelentette és megerősítette, hogy a Magyar Szellemi Tulajdonvédelmi Egyesület a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalától nem nyilvános adatokat – közzététel előtt álló szabadalmi iratokat – töltött le.

Amint az Ön előtt is ismert, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala megfelelő választ adott az ezzel kapcsolatos felvetésekre, akár a médiától, akár az Ön által vezetett egyesülettől, akár vizsgálatokat folytató kormányzati szervektől érkezett a megkeresés. Bizonyos vizsgálatok és eljárások már lezárultak, mások folyamatban vannak.

Fenntartom állásponatomat, hogy a közzététel előtt álló szabadalmi iratokhoz való hozzáférés és azok letöltése – figyelemmel a letöltés szisztematikus jellegére és a letöltött iratok kiugróan nagy, semmivel sem igazolható mennyiségére – törvénybe ütköző cselekedet volt, amely a Magyar Szellemi Tulajdonvédelmi Egyesület semmiféle közérdekű célját nem szolgálhatta, továbbá, hogy az Ön szabadalmi ügyvivői hivatásával összeegyeztethetlen az ilyen cselekedettel való bárminemű egyetértés, azonosulás vagy az abban történő bármiféle közreműködés. Ettől függetlenül úgy ítélem meg, hogy az ügy előzőekben vázolt nyilvánosságra jutását követően immár a közvélemény és a hatóságok tájékoztatásához fűződő semmiféle vélt vagy valós érdek sem igazolhatja, hogy Ön, illetve az egyesület a jogosulatlanul letöltött adatokat – a hivatal ügyfeleinek üzleti titkait – a továbbiakban is tárolja és birtokolja.

Ezért felszólítom, hogy a jogosulatlanul letöltött adatokat tartalmazó adathordozókat 3 napon belül adja át a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala számára.

Felhívom továbbá, hogy közjegyző előtt tegyen tételesen nyilatkozatot a következőkről:

- az átadásra kerülő adathordozón (adathordozókon) kívül más adathordozón ilyen adat vagy arról készült másolat nem található,
- összesen hány közzé nem tett szabadalmi bejelentést töltött le részben vagy egészben az egyesület, vagy az egyesülethez kapcsolódó más személy,
- minden ilyen tevékenységben érintett számítástechnikai eszközről, adathordozóról minden ilyen érintett adat teljes egészében törlésre került,
- kik fértek és férhettek hozzá az egyesület által – nem nyilvános iratokra vonatkozóan – végrehajtott letöltések adataihoz.

Kérem továbbá minden egyéb érintett személy büntetőjogi felelőssége tudatában tett egyéni, visszavonhatatlan és ugyancsak közjegyző előtt tett nyilatkozatát, hogy az adatokat nem hozták nyilvánosságra, nem használták fel, nem adták át más személynek és az információkat a jövőben sem fogják felhasználni. Kérem e személyek nyilatkozatát arról is, hogy az adatok teljes körűen megsemmisítésre kerültek.

Amint az Ön előtt mint szabadalmi ügyvivő előtt is ismert, a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (Szt.) 53. §-ának (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az SZTNH-hoz tett szabadalmi bejelentés iratait a közzétételt megelőzően ki és milyen minőségben tekintheti meg, az iratbetekintés szabályaival összhangban. Amennyiben Ön vagy az egyesülete nem tartozik az e rendelkezésben felsorolt személyek közé (pl. nem bejelentő, nem feltaláló, nem szakértő és nem képviselő az adott ügyben), az irat pusztá birtoklásával is jogsértést követ el.

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala kész átvenni akár közjegyző előtt az előzőekben említett adathordozókat és felsorolt nyilatkozatokat. Szükség esetén a hivatal fedezi, illetve megtéríti az átadás és a nyilatkozattétel kapcsán felmerülő indokolt költségeket.

Kérem, hogy e megkeresésemnek haladéktalanul tegyen eleget, és mielőbb vegye fel a kapcsolatot titkárságommal a kért adathordozók és nyilatkozatok átadási helyének és időpontjának egyeztetése céljából.

Budapest, 2014. február 19.

Üdvözlettel:

Dr. Bendzsák Miklós

